ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰανουαρίου 1927 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 2

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διατάγματα

Περὶ ἐγκρίσεως κανονισμοῦ διαδικασίας τῶν ὑπὸ τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Βόλου διενεργουμένων διαιτησιῶν..... 1

Περὶ ἐγκρίσεως κανονισμοῦ διαδικασίας τῶν ὑπὸ τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν διενεργουμένων διαιτησιῶν..... 2

Περὶ τοῦ τρόπου ἐκδικάσεως καὶ πληρωμῆς βοηθημάτων Ταμείου Προνοίας Δημ. Ὑπαλλήλων..... 3

Περὶ παραχωρήσεως μεταλλείου λιγνίτου ἐν θέσει Πανιάρες τῆς Πυλίας τοῦ νομοῦ Μεσσηνίας..... 4

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ ἐγκρίσεως κανονισμοῦ διαδικασίας τῶν ὑπὸ τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Βόλου διενεργουμένων διαιτησιῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν. Δ. τῆς 21 Ἀπριλίου 1926 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τῶν περὶ Ἐπιμελητηρίων νόμων ἄρθρον 50 τοῦ ψήφου 184, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Βόλου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἐγκρίνομεν τὸν παρατιθέμενον κανονισμὸν ἀκολουθητέας διαδικασίας ὑπὸτῶν διαιτητῶν τοῦ μνημονευθέντος Ἐπιμελητηρίου καὶ ἐφ' ὅσον τὰ διαφερόμενα μέρη δὲν συνεφώνησαν ἄλλως.

Ὁ Κανονισμὸς τῆς Διαιτησίας.

Ἄρθρον 1.

Πρὸς ἐνέργειαν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 40 τοῦ Νόμου 184, ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη ὁ νόμος οὗτος διαιτησίας, τὸ Ἐπαγγελματικὸν καὶ Βιοτεχνικὸν Ἐπιμελητήριον συντάσσει κατὰ Δεκέμβριον ἑκάστης διετίας κατάλογον περιέχοντα τὰ ὀνόματα πάντων τῶν δυναμένων νὰ διορισθῶσιν διαιτηταί, κατὰ τὸ ἄρθρον 47 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1925 Ν. Δ., ὅστις κατάλογος ἀναρτᾶται εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ καταχωρίζεται εἰς τὸ δελτίον αὐτοῦ. Ὁ κατάλογος οὗτος ἐγκρινόμενος ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐπιμελητηρίου θέλει ἰσχύει ἐπὶ δύο ἔτη.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὁρίζων κατὰ τὰ ἄρθρα 44 καὶ 45 τοῦ Νόμου, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1923 Ν. Δ. διαιτητὰς ἢ ἐπιδιαιτητὴν ἐκλέγει κατὰ προτίμησιν πρόσωπα ἀνήκοντα εἰς τὸν κλάδον εἰς ὃν ἀνήκει ἡ διαιτητικῶς κριτέα ὑπόθεσις.

Ἄρθρον 2.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἢ εἷς ἐκ τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ, κατὰ προτίμησιν ὁ ἔχων νομικὴν μόρφωσιν, χρησιμεύει ὡς γραμματεὺς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Νόμου Διαιτητικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν διαιτητῶν, συντάσσει τὰ σχετικὰ ἔγγραφα καὶ πρωτόκολλα καὶ τηρεῖ, τὸ ἀρχεῖον τῶν διαιτησιῶν καὶ βιβλία συμβιβασμῶν καὶ ἀποφάσεων, παραλαμβάνει τὰ εἰς αὐτὸ παραδιδόμενα παρὰ τῶν μελῶν σχετικὰ μὲ τὴν διαιτησίαν ἀποδεικτικὰ καὶ ἄλλα ἔγγραφα, ἀριθμεῖ ταῦτα καὶ παρέχει ἀπόδειξιν παραλαβῆς των, ὑπέχει δὲ ἀτομικὴν εὐθύνην διὰ τὴν τυχὸν ἀπώλειαν ἢ φθορὰν τούτων.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὰ διάδικα μέρη ὅπως, ἔγγραφα ἢ βιβλία περιέρχοντα, κατὰ τὴν κρίσιν των, μυστικὰ τῆς ἐπιχειρήσεώς των καταθέτωσιν ἀντὶ τοῦ γραμματέως παρὰ τῷ Προέδρῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὑποχρεουμένῳ πρὸς φύλαξιν τούτων.

Τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων καὶ βιβλίων ἐπιτρέπεται νὰ λάβωσι γνῶσιν μόνον οἱ διάδικοι καὶ οἱ διαιτηταί, οὗτοι δὲ μόνον καθ' ἃ μέρη σχετίζονται ταῦτα πρὸς τὴν ἐπίδικον διαφοράν, ἀπαγορευομένης πάσης τούτων ἀνακοινώσεως.

Ἄρθρον 3.

Οἱ διαιτηταὶ συνέρχονται ἔν τινι τῶν αἰθουσῶν τοῦ Ἐπιμελητηρίου (ἐκτὸς ἂν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὁρίσῃ ἄλλον πρὸς τοῦτο τόπον).

Κατὰ τὰς συζητήσεις τῆς ὑποθέσεως δὲν δύνανται νὰ παρίστανται εἰμὴ μόνον οἱ διάδικοι, ἀντιπρόσωποι τούτων, ὁ ὑποδιαιτητὴς καὶ ὁ γραμματεύς.

Παρισταμένης ἀνάγκης πρὸς ἐξέτασιν δι' αὐτοψίας ἀντικειμένου τινός, ἔχοντος οὐσιώδη σημασίαν κατὰ τὴν κρίσιν τῶν διαιτητῶν εἰς τὴν ἐπίδικον ὑπόθεσιν, δύνανται νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸν τόπον ἔνθα εὑρίσκεται τοῦτο, ἐφόσον ἡ προσκόμισίς του ὑπὸ τῶν μελῶν εἶναι δύσκολος ἢ πολυδάπανος.

Ἄρθρον 4.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 41 αἴτησις ἢ αἱ δηλώσεις ἐν γένει τῶν μερῶν ὑποβάλλονται τῷ Ἐπιμελητηρίῳ εἰς διπλοῦν.

Κατοικοῦντος ἢ διαμένοντος τοῦ ἑνὸς τῶν μερῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ χωρὶς νὰ ἔχῃ διορισθῇ εἰδικὸς διὰ τὴν διαιτησίαν ἀντιπρόσωπός του, δέον ἐντῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 43 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 41 ὑποβαλλομένῃ τῷ Προέδρῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου αἰτήσει ν' ἀναγράφηται ἐκτὸς τῆς πόλεως ἐν ᾗ διαμένει ὁ καθ' οὗ ἡ αἴτησις καὶ ἡ ἀκριβὴς αὐτοῦ διεύθυνσις, ὁ δὲ πρόεδρος λαμβάνων τὴν αἴτησιν, ὀφείλει ἀμέσως νὰ ἀνακοινώσῃ ταύτην τῷ καθ' οὗ αὕτη (ἀνεξαρτήτως τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 43 καὶ 46 ἐπιβαλλομένης τῷ αἰτοῦντι ὑποχρεώσεως πρὸς ἀνακοίνωσιν τῷ καθ' οὗ ἡ αἴτησις) διὰ τῆς ταχυτέρας ὁδοῦ φροντίζων νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῆς ἀσφαλοῦς εἰς τοῦτον ἐπιδόσεως.

Ἄρθρον 5.

Ἠσαι αἱ αἰτήσεις κλήσεις κλπ. ἐν γένει ἔγγραφα τῆς διαδικασίας, τὰ ἀπευθυνόμενα εἴτε παρὰ τῶν διαδίκων πρὸς ἀλλήλους, τοὺς μάρτυρας καὶ πραγματογνώμονας, εἴτε παρὰ τῶν διαιτητῶν πρὸς τοὺς διαδίκους, μάρτυρας καὶ πραγματογνώμονας περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀνακοινώσεως τῶν ὁποίων δὲν προνοεῖ εἰδικῶς ὁ νόμος, ὑποβάλλονται εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅστις μεριμνᾷ περὶ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν διὰ τῶν κλητήρων τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀνακοινοῦνται καὶ τὰ ἔγγραφα τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου, τὰ πρὸς οἱονδήποτε ἀπευθυνόμενα καὶ σχετικὰ πρὸς τὴν διαιτησίαν.

Τὸ ἔγγραφον ἐγχειρίζεται εἴτε πρὸς ὃν ἀπευθύνεται τοῦτο προσωπικῶς εἴτε πρός τινα τῶν συνοίκων ἢ ὑπαλλήλων τοῦ γραφείου του ἢ πρὸς τὸν εἰδικῶς διὰ τὴν περὶ ἧς πρόκειται διαιτησίαν ἀντιπρόσωπόν του.

Ἡ ἐγχείρισις τοῦ ἐγγράφου βεβαιοῦται δι' ἐκθέσεως τοῦ ἐπιδόσαντος κλητῆρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἢ προσυπογράφει ὁ παραλαβὼν τὸ ἔγγραφον.

Περὶ τῆς τυχὸν ἀρνήσεως τῆς παραλαβῆς ἢ τῆς ἀρνήσεως πρὸς συνυπογραφὴν τῆς ἐκθέσεως, γίνεται μνεία ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ κλητῆρος.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων προτεινομένη ἐξαίρεσις διαιτητοῦ, ἀναπληρωτοῦ του ἢ ἐπιδιαιτητοῦ κρίνεται ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 13 Διαιτητικῆς Ἐπιτροπῆς, καλουμένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐντὸς 48 ὡρῶν καὶ ἀποφαινομένης ἐντὸς 3 ἡμερῶν.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς γνωστοποιεῖται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐντὸς 48 ὡρῶν, ἐφόσον δέ τις τούτων κατοικεῖ ἢ διαμένει ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ἐπιμελητηρίου τηλεγραφικῶς.

Ἄρθρον 7.

Ὁ ὁπωσδήποτε ἀναπληρῶν τὸν ὁριστικὸν διαιτητὴν συνεχίζει τὴν ὑπόθεσιν εἰς ὃ σημεῖον εἶχεν αὕτη διακοπῇ ἕνεκα ἀντικαταστάσεως τοῦ πρώτου διαιτητοῦ, καθίσταται δὲ ἐνήμερος αὐτῆς ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε προσαχθέντων στοιχείων. Μόνον δὲ ἐν ἀπολύτῳ ἀδυναμίᾳ αὐτοῦ, κατὰ τὴν κρίσιν του νὰ πληροφορηθῇ λεπτομερῶς περὶ τῆς ὑποθέσεως ἐπιτρέπεται ἡ ἐπανάληψις τῆς διαδικασίας ἢ μέρος αὐτῆς ἐνώπιον αὐτοῦ.

Ἄρθρον 8.

Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τῶν ὁριστικῶς ἐκλεγέντων καὶ ἀποδεχθέντων διαιτητῶν, ὁρίζει ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἡμέραν καὶ ὥραν πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ἣν πρὸ τριῶν τοὐλάχιστον ἡμερῶν γνωστοποιεῖ εἰς τοὺς διαιτητάς, ἐπιδιαιτητήν, ἐφόσον ἔχει διορισθῇ τοιοῦτος καὶ διαδίκους.

Οἱ διάδικοι παρίστανται αὐτοπροσώπως τῆς δι' ἀντιπροσώπου, ἐγγράφως διοριζομένου, παραστάσεώς του ἐπιτρεπομένης μόνον ἕνεκα ἀσθενείας ἢ ἄλλων λόγων κρινομένων ὡς σοβαρῶν ὑπὸ τῶν διαιτητῶν.

Ὁ ἀντιπρόσωπος δέον νὰ ᾖ συνεταῖρος ἢ ὑπάλληλος τοῦ διαδίκου ἢ ἄλλος τις ἐκ τῶν ἐκλογέων ὅμως τοῦ Ἐπιμελητηρίου παρ' ᾧ διεξάγεται ἡ διαιτησία.

Μὴ ἐμφανισθέντων ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν δικάσιμον ἄνευ προηγουμένης παρ' ἀμφοτέρων δικαιολογήσεως κρινομένης ἐπαρκοῦς ὑπὸ τῶν διαιτητῶν, θεωρεῖται ἡ διαιτησία ὡς ματαιωθεῖσα.

Τὴν διεύθυνσιν τῆς συζητήσεως θὰ ἔχῃ ὁ πρεσβύτερος τῶν διαιτητῶν ὁ ἀπὸ κοινοῦ ἐκλεγόμενος, ὅστις δίδει καὶ ἀφαιρεῖ τὸν λόγον εἰς τοὺς μάρτυρας, πραγματογνώμονας καὶ διαδίκους ὑποχρεουμένους νὰ τηρῶσιν κατὰ τὴν συζήτησιν εὐκοσμίαν καὶ ἡσυχίαν.

Ὁ τυχὸν παρεκτρεπόμενος ἐκ τῶν διαδίκων κατὰ τὴν συζήτησιν ἐνώπιον τῶν διαιτητῶν, δύναται νὰ ἀπομακρυνθῇ ἐκ τῆς αἰθούσης τῆς συνεδριάσεως ἐντολῇ τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν, ἐξακολουθοῦσαν καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, θεωρουμένην δὲ ὡς διεξαχθεῖσαν κατ' ἀντιμωλίαν ἀμφοτέρων.

Οἱ διαιτηταὶ πρὶν ἢ ἐπιληφθῶσι τῆς ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως ἀποπειρῶνται νὰ συμβιβάσωσι τὰ διάδικα μέρη.

Περὶ τοῦ ἐπιτευχθέντος συμβιβασμοῦ συντάσσεται ἔκθεσις εἰς διπλοῦν ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν διαιτητῶν καὶ τῶν διαδίκων καὶ κηρύσσεται ἐκτελεστή, συμφώνως τοῖς ἄρθροις 50 τοῦ νόμου 184 καὶ 124 ἐπ. Πολ. Δικονομίας.

Ἄρθρον 9.

Μὴ ἐπιτευχθέντος συμβιβασμοῦ, οἱ διαιτηταὶ προσκαλοῦσι τοὺς διαδίκους εἰς ἐκλογὴν ἐπιδιαιτητοῦ ἐφόσον οὗτος δὲν ἤθελεν ἔχει ἤδη ἐκλεγῇ. Μὴ συνμφωνούντων ἢ ἀπολειπομένου ἑνὸς τούτων ἄνευ προηγουμένης δικαιολογήσεως, κρινομένης ἐπαρκοῦς ὑπὸ τῶν διαιτητῶν, ὁπότε καὶ ὁρίζεται ἄλλη ἡμέρα προβαίνουσι οὗτοι εἰς τὴν ἐκλογήν.

Ἐὰν οὐδὲ οἱ διαιτηταὶ συμφωνήσωσιν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἐκλεκτέου ἐπιδιαιτητοῦ, ἀναφέρουσι τοῦτο ἐγγράφως εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅστις ἐντὸς 48 ὡρῶν διορίζει τοῦτον.

Μεθ' ὃ ὁρίζεται νέα ἡμέρα πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, ἥτις καὶ ἀνακοινοῦται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰς τὸν ἐππιδιαιτητὴν ἄνευ νέας προσκλήσεως τῶν μελῶν.

Ἄρθρον 10.

Κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν συμφώνως τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἡμέραν προβαίνει ἡ συζήτησις τῆς ὑποθέσεως, οἱ δὲ διάδικοι ἀναπτύσσουσι προφορικῶς τοὺς ἰσχυρισμούς των ὑποβάλλοντες καὶ τὰ τυχὸν μὴ ὑποβεβλημένα πρότερον ὑπομνήματά των.

Ἄρθρον 11.

Ἀπολειπομένου τινὸς τῶν διαδίκων ἄνευ προηγουμένης δικαιολογίας, κρινομένης ἐπαρκοῦς ὑπὸ τῶν διαιτητῶν, ἡ ὑπόθεσις συζητεῖται καὶ ἐρήμην τούτου.

Οἱ διαιτηταὶ προσπαθοῦν ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει νὰ συλλέξωσι καὶ οἱκοθεν πᾶν στοιχεῖον τεῖνον πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας ἐπιβάλλοντες ἐν ἀνάγκῃ καὶ οἱανδήποτε κρίνωσιν ἀπόδειξιν, μὴ θεωρουμένης τῆς αἰτήσεως τοῦ παρισταμένου ἐκ τῶν μελῶν συνεπείᾳ τῆς ἀπουσίας τοῦ ἑτέρου, ὡς ὡμολογημένης.

Ἄρθρον 12.

Ὁ Γραμματεὺς κρατεῖ τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως τῶν διαιτητῶν ἐν ᾗ ἀναγράφει τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς συνεδριάσεως, τὰ ὀνόματα τῶν διαιτητῶν καὶ ἐπιδιαιτητοῦ τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων ἢ ἀντιπροσώπων των ἢ τὴν παρατήρησιν ὅτι δὲν ἐνεφανίσθησαν, περιλήψιν διαλαμβάνουσαν τὰ οὐσιώδη τῆς συζητήσεως, καθὼς καὶ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν διαδίκων ἢ ἀντιπροσώπων καὶ σύντομον μνείαν παντὸς οὐσιώδους συμβάντος ἐν τῇ συνεδριάσει. Τὸ πρακτικὸν τοῦτο ὑπογράφεται παρὰ τῶν διαιτητῶν.

Ἄρθρον 13.

Τὰ θέματα καὶ μέσα τῆς ἀποδείξεως ὁρίζουσιν οἱ διαιτηταὶ κατ' ἰδίαν κρίσιν μὴ ὑποβαλλόμενοι εἰς οὐδένα περιορισμὸν δυνάμενοι νὰ ἐξετάσωσι καὶ μάρτυρας, οὓς ἐγκρίνουσι καίτοι μὴ προταθέντας ὑπὸ τῶν διαδίκων.

Οἱ μάρτυρες προσάγονται ὑπὸ τῶν διαδίκων ἢ προσκαλοῦνται ὑπὸ τῶν διαιτητῶν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 5 τοῦ παρόντος ὁρισθέντα πρὸς ἐξέτασιν καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὁριζομένην ὑπὸ τῶν διαιτητῶν καὶ ἀνακοινουμένην εἰς πάντας τοὺς διαδίκους.

Οἱ διαιτηταὶ δύνανται μὴ συμφωνούντων τῶν διαδίκων εἴτε ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα εἴτε τὸν ἀριθμὸν τῶν πραγματογνωμόνων νὰ ὁρίσωσιν οἴκοθεν τοιούτους, ὁρίζουσι δὲ κατ' οἰκείαν κρίσιν καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν δυνάμενοι νὰ διορισωσι καὶ ἕνα μόνον.

Ἄρθρον 14.

Οἱ διαιτηταὶ δύνανται οἴκοθεν, εἴτε καὶ συνεπείᾳ αἰτήσεως τῶν διαδίκων, νὰ διατάξωσιν, ἐὰν ἐγκρίνωσι τὴν προηγουμένην ὅρκισιν τῶν πραγματογνωμόνων ἢ μαρτύρων.

Ἄρθρον 15.

Περὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων, πραγματογνωμόνων, τῆς διεξαχθείσης αὐτοψίας, συντάσσεται ἰδιαιτέρα ἑκάστοτε ἔκθεσις ἀναγράφουσα τὴν ἡμέραν, τὴν ὥραν, τὸν τόπον τῆς πράξεως, τὰ ὀνόματα τῶν παραστάντων καὶ τὸ ἀντικείμενον ὅ ἀφορᾷ.

Ἡ ἔκθεσις αὕτη ὑπογράφεται παρὰ τῶν λαβόντων μέρος εἰς αὐτὴν πρόσωπον, γινομένης μνείας τοῦ λόγου δι' ὃν τις ἐκ τῶν μετασχόντων τῆς πράξεως ἠρνήθη νὰ ὑπογράψῃ.

Ἄρθρον 16.

Τὸν ἐπαγόμενον ἢ ἀντεπαγόμενον ὅρκον δύνανται ν' ἀποδέχωσιν ἢ μή οἱ διαιτηταὶ κατὰ τὴν κρίσιν των δυνάμενοι νὰ ἐπιβάλωσι οἴκοθεν εἰς ἕνα τῶν διαδίκων ἢ ἀναπληρωματικὸν ἢ ἀπαλλακτικὸν ὅρκον.

Οἱ διάδικοι ὀφείλουσι νὰ δώσωσι τὸν ὅρκον ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῶν διαιτητῶν ταχεθείσης προθεσμίας.

Οἱ διαιτηταὶ ἢ ὁ εἰρηνοδίκης ἢ πρόξενος ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ δοθῇ ὁ ὅρκος, δύνανται πρὸ τῆς ἐκπνοῆς τῆς προθεσμίας νὰ παρατείνωσι ταύτην πρὸς δόσιν αὐτοῦ, ἐὰν συντρέχει περίπτωσις, κατὰ τὴν κρίσιν των. Οἱ δὲ διαιτηταὶ δύνανται καὶ μετὰ τὴν ἐκπνοὴν τῆς πρὸς τὴν δόσιν τοῦ ὅρκου προθεσμίας νὰ τάξωσι νέαν τοιαύτην ἐν ᾗ περιπτώσει πείθονται κατὰ τὴν κρίσιν των, ὅτι συντρέχει περίπτωσις ἀνυπερβλήτου κωλύματος πρὸς ἐμπρόθεσμον δόσιν τοῦ ὅρκου.

Ἡ μὴ δόσις τοῦ ἐπιβληθέντος ὅρκου δὲν ἀποτελεῖ πάντοτε ὁμολογίαν ὑποχρεωτικὴν διὰ τοὺς διαιτητάς.

Ἄρθρον 17.

Ὁ ὅρκος δίδεται αὐτοπροσώπως ὑπὸ τῶν διαδίκων προκειμένου δὲ περὶ ἑταιριῶν ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων, ὑπὸ τοῦ νομίμως ἐκροσωποῦντος αὐτά, ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου, οὐχὶ δημοσίᾳ συνεδριάζοντος ἢ προξένου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς τοῦ ὁρκιστέου διαδίκου μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος. Εἰ διαιτηταὶ ὑποβάλλουσιν εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἔγγραφον περιέχον, προκειμένου μὲν περὶ ὅρκου διαδίκου, τὸ ὄνομα κλπ. τοῦ ὁμόσαντος τὴν ταχθεῖσαν πρὸς δόσιν τοῦ ὅρκου ἡμέραν καὶ ὥραν, ὡς καὶ τὸ θέμα τοῦ ὅρκου συκεγκριμμένως διατετυπωμένον. Προκειμένου δὲ περὶ ὅρκου μαρτύρων καὶ πραγνατογνωμόνων καθορίζεται ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῶν διαιτητῶν ἡ ὑπόθεσις καὶ τὸ ἀντικείμενον ἐφ' οὗ θὰ ἐξεταθσῶσιν οὗτοι.

Ἀντίγραφον τοῦ ἐγγράφου τούτου τῶν διαιτητῶν ἀποστέλλει ἀμελητὶ ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου δι' ἐγγράφου του πρόςτε τοὺς διαδίκους τοὺς πραγματογνώμονας καὶ τοὺς τυχὸν ἄνευ προτάσεως τῶν διαδίκων προσκληθέντας πρὸς ἐξέτασιν μάρτυρας καὶ πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην ἢ πρόξενον, παρακαλῶν τούτους ὅπως δεχθῶσι τόν ὅρκον τῶν διαδίκων, μαρτύρων καὶ πραγματογνωμόνων.

Κατὰ τὴν δόσιν τοῦ ὅρκου δύνανται νὰ παρίσταται μὴ ἀπαιτουμένης προσκλήσεώς του πρὸς τοῦτο καὶ ὁ ἀντίδικος τοῦ ὁμόσαντος.

Ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς ὁρκοδοσίας ἐπιτρέπεται μόνον ἐνώπιον τῶν διαιτητῶν οὐχὶ δὲ καὶ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ προξένου.

Περὶ τῆς ὁρκοδοσίας τῶν μαρτύρων, πραγματογνωμόνων ἢ διαδίκων, συντάσσεται πρᾶξις τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ Προξένου, ἀποστέλλεται δὲ αὕτη εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐντὸς 48 τὸ βραδύτερον ὡρῶν ἀπὸ τῆς ὁρκοδοσίας ὅστις διαβιβάζει ταύτην ἀμελητὶ εἰς τοὺς διαιτητάς.

Ἄρθρον 18.

Ἀπολειπομένων τῆς ὁρκοδοσίας μαρτύρων ἢ πραγματογνωμόνων κρίνουσιν οἱ διαιτηταὶ ἂν πρέπει νὰ διορισθῶσι ἄλλοι πραγματογνώμονες ἢ ἂν πρέπει νὰ δεχθῶσι πρὸς ἐξέτασιν ἀνωμοτεὶ τοὺς μάρτυρας τοὺς κωλυθέντας ὅπως δήποτε νὰ ὁμόσωσι ἢ ἂν πρέπει νὰ ζητήσωσι καὶ πάλιν τὴν ὁρκισίν των.

Ἄρθρον 19.

Ἡ ὅρκισις τοῦ διαδίκου μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος κατοικούντων εἰς τὰ μέρη ἔνθα λειτουργοῦσι Ἑλληνικὰ Προξενικὰ δικαστήρια, ἐνεργεῖται παρὰ τούτων, ἀπευθυνομένου τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰς ταῦτα καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς Προξένους.

Ἀποφασισθείσης τῆς ὁρκίσεως ἀλλοδαποῦ κατοικοῦντος ἢ διαμένοντος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ προκειμένου περὶ ἡμεδαποῦ κατοικοῦντος ἢ διαμένοντος εἰς μέρος ἔνθα δὲν ὑπάρχει Ἑλληνικὴ Προξενικὴ ἀρχή, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου διαβιβάζει εἰς τὸν Πρόεδρον Πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν τὴν πρὸς ὅρκισιν πρόσκλησιν τῶν διαιτητῶν μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως διαβιβάσῃ ταύτην διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὸ ὑποδειχθησόμενον αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὡς ἁρμόδιον δικαστήριον τῆς διαμονῆς τοῦ ὁρκιστέου διαδίκου, μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος μὲ τὴν παράκλησιν, ὅπως δεχθῇ τοῦτον πρὸς ὅρκισιν.

Ἐν ᾗ περιπτώσει τὸ ἁρμόδιον ἀλλοδαπὸν δικαστήριον δὲν κωλύεται ἐκ τῶν νόμων τοῦ τόπου του νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν παράκλησιν ταύτην καὶ ἄνευ μεσολαβήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαστηρίου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου δύναται νὰ ἀποταθῇ εἰς τὸ δικαστήριον τοῦτο εἴτε ἀμέσως εἴτε διὰ τοῦ Ἕλληνος Προξένου.

Ἄρθρον 20.

Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται ἐνώπιον τῶν διαιτητῶν ἐκτὸς ἐὰν κατοικοῦσιν ἢ διαμένωσιν ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅτε οἱ διαιτηταὶ δύνανται νὰ ἀναθέσωσι τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν ἐν μὲν τῇ ἡμεδαπῇ εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην τοῦ τόπου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς των, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ εἰς τὸν Πρόξενον ἢ Προξενικὸν Δικαστήριον.

Τὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται προκειμένου καὶ περὶ καταθέσεως τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ἐπιμελητηρίου διεξαχθείσης προγματογνωμοσύνης.

Ἄρθρον 21.

Περατωθείσης τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω διαδικασίας καὶ προσαχθέντων πάντων τῶν κατὰ τὴν κρίσιν τῶν διαιτητῶν ἀναγκαίων στοιχείων ὅπως κρίνωσιν ὁριστικῶς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως, συνέρχονται οὗτοι πρὸς διάσκεψιν μὴ παρισταμένων τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ καὶ τοῦ γραμματέως. Ὁ νεώτερος ἐκ τῶν διαιτητῶν κρατεῖ σημείωμα τῶν αἰτιολογιῶν καὶ διατακτικοῦ τῆς ἀποφάσεως, ὅπερ παραδίδεται εἰς τὸν γραμματέα πρὸς σύνταξιν τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως.

Ἐπελθούσης τυχὸν ἰσοψηφίας μεταξὺ τῶν διαιτητῶν προσκαλεῖται εἰς νέαν διάσκεψιν ὁ ἐπιδιαιτητής. Ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν θεωρεῖται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ κατὰ σχετικὴν ἢ ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν ληφθεῖσα μεταξὺ τούτων καὶ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ.

Καταμεριζομένων τυχὸν τῶν ψήφων εἰς δύο ἀντιθέτου ἰσοψήφους μερίδας, ἐπικρατεῖ ἡ ἀπόφασις τῆς μερίδος εἰς ἣν προσετέθη ὁ ἐπιδιαιτητής. Προκυπτούσης δὲ καὶ ἐκ νέου ἰσοψηφίας, ἐπικρατεῖ ἡ ἀπόφασις τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ.

Ἄρθρον 22.

Ἡ ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν συντάσσεται ἐγγράφως ἐπὶ ἀναλόγου χαρτοσήμου κατὰ τὸν τύπον τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, περιέχει δὲ ἀπαραιτήτως, 1) τὰ ὀνόματα τῶν διαιτητῶν καὶ ἐπιδιαιτητοῦ τῶν λαβόντων μέρος εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως καὶ ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως, γενομένης μνείας ἂν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως ἐγένετο ἀναπλήρωσις τοῦ ὁριστικοῦ διαιτητοῦ, 2) τὰ ὀνόματα τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων μὲ τὴν παρατήρησιν ἂν οὗτοι ἐνεφανίσθησαν ἢ ὄχι, 3) σημείωσιν τῆς ὑπὸ δίκην ὑποθέσεως, ἤτοι ἔκθεσιν περιληπτικὴν καὶ κατὰ διηγηματικὸν τρόπον συντεταγμένην, 4) τὸ αἰτιολογικὸν (ἐφόσον δὲν συνεφωνήθη ὑπὸ τῶν μερῶν ἡ ἔκδοσις ἀναιτιολογήτου ἀποφάσεως, 5) τὸ διαιτητικόν, περιέχον τὴν ἀπόφασιν τῶν διαιτητῶν δι' ἧς γίνεται δεκτὴ ἢ ἀπορρίπτεται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἡ αἴτησις ἢ ἀνταγωγὴ ὁσάκις ἐπετράπη ἡ συνεκδίκασίς της.

Ἄρθρον 23.

Ἡ ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν θεωρεῖται ὡςἐκδεδομένη καὶ διὰ τοῦτο ἀμετάκλητος ἅμα ὑπογραφῇ παρὰ τούτων τὸ περὶ ταύτης ἔγγραφον εἰς διπλοῦν κατὰ τὸ ἄρθρον 51 τοῦ νόμου ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1923 Ν. Δ. μὴ ἀπαιτουμένης τῆς ἐνώπιον τῶν διαδίκων ἀναγνώσεως αὐτῆς.

Ἄρθρον 24.

Ὁ ὑποβάλλων τὴν αἴτησιν περὶ διαιτησίας κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 40, παραγρ. 2, 3 καὶ 4 τοῦ νόμου 184 ἢ ἀμφότεροι οἱ αἰτοῦντες εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 40 προκαταβάλλουσιν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἔναντι ἀποδείξεως τούτου, τὰ δικαιώματα διεξαγωγῆς τῆς διαιτησίας, ὁριζόμενα εἰς 3 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐπιδίκου ἀντικειμένου ἐφόσον ἡ ἀξία αὕτη δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 20.000 δραχμῶν.

Δι' ἀντικείμενον τοῦ ὁποίου ἡ ἀξία ὑπερβαίνει τὰς 20.000 δραχμὰς εἰσπράττεται διὰ τὸ ἐπὶ πλέον τοῦ ποσοῦ τούτου ὡς δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου 1 ο)ο. Κατώτατον ποσὸν δικαιωμάτων ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀντικειμένου τῆς αἰτήσεως ὁρίζονται δραχμαὶ 100 ἀνώτατον δὲ τοιοῦτον δραχμαὶ 2.000.

Ἔξοδα γινόμενα ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου (λ. χ. τηλεγραφικά, ἀμοιβὴ πραγματογνωμόνων κλπ.) καταβάλλονται ἰδιαιτέρως παρὰ τοῦ καταδικασθέντος εἰς ταῦτα διαδίκου.

Ἐπὶ ὑποθέσεων, ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῶν ὁποίων εἶναι δύσκολον νὰ προσδιορισθῇ κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως, προκαταβάλλονται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐπιμελητηρίου δραχμαὶ 100. Οἱ διαιτηταὶ εὐθὺς ὡς ἐπιληφθῶσι τῆς ἐξετάσεως τῆς ὑποθέσεως πρὸ πάσης ἔτι ἐκδόσεως ἀποφάσεως ἢ ὑπογραφῆς τῆς ἐκθέσεως τοῦ συμβιβασμοῦ προσδιορίζουσι τὴν ἀξίαν τοῦ ἀντικειμένου τῆς αἰτήσεως ἐφ' οὗ καταβάλλονται τὰ δικαιώματα κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

Ματαιουμένης τῆς διαιτησίας πρὸ πάσης Συνελεύσεως τῶν διαιτητῶν, ἐπιστρέφεται εἰς τοὺς προκαταβάλλοντας τὸ ἥμισυ τῶν παρ' αὐτῶν καταβληθέντων τῷ Ταμείῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου δικαιωμάτων μεῖον τῶν τυχὸν ὑπὸ τούτου γενομένων ἐξόδων.

Διὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν διαιτητῶν ὁρίζεται ἂν τις ἢ καὶ ἀμφότεροι τῶν διδαδίκων θὰ ἐπιβαρυνθοῦν μὲ τὰ ἔξοδα τῆς διαιτησίας, ὡς τοιούτων θεωρουμένων τῶν προκαβληθέντων δικαιωμάτων τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ παντὸς ἄλλου (τηλεγραφικῶν, ἀμοιβῆς πραγματογνωμόνων οὐχὶ ὅμως καὶ δικηγορικῆς ἀμοιβῆς, καταβαλλομένης παρ' ἑκάστου τῶν διαδίκων δι' ἑαυτόν).

Ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰσπραχθέντων παρὰ τῶν διαδίκων καθαρῶν δικαιωμάτων, διατίθεται ποσὸν μὲν ὑπερβαῖνον πάντως τὸ ἥμισυ τῶν εἰσπραχθέντων δικαιωμάτων πρὸς ἀμοιβὴν τῶν διαιτητῶν καὶ τοῦ γραμματέως.

Ἡ ἀμοιβὴ τῶν διαιτητῶν προσδιορίζεται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τούτων ὑπὸ τῆς διαιτητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐπιμελητηρίου συνερχομένης πρὸς τοῦτο εἰς τὸ τέλος ἑκάστης τριμηνίας τὸ βραδύτερον.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Δεκεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς

Γ. Μερκούρης

---

(2)

Περὶ ἐγκρίσεως κανονισμοῦ διαδικασίας τῶν ὑπὸ τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν διενεργουμένων διαιτησιῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν. Δ. τῆς 21 Ἀπριλίου 1926 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τῶν περὶ Ἐπιμελητηρίων νόμων καὶ τὸ ἄρθρον 50 τοῦ νόμου 124, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἐγκρίνομεν τὸν παρατιθέμενον κανονισμὸν ἀκολουθητέας διαδικασίας ὑπὸ τῶν διαιτητῶν τοῦ μνημονευθέντος Ἐπιμελητηρίου καὶ ἐφόσον τὰ διαφερόμενα μέλη δὲν συνεφώνησαν ἄλλως.

Κανονισμὸς διαιτησίας τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ τῆς 2-4-26 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τῶν περὶ Ἐπιμελητηρίων νόμων κανονίζομεν ὡς ἑξῆς τὸν τρόπον τῆς διενεργείας διαιτησιῶν καὶ πραγματογνωμοσυνῶν.

Ἄρθρον 1.

Τὸ Ἐπαγγελματικὸν καὶ Βιοτεχνικὸν Ἐπιμελητήριον συντάσσει ἀνὰ ἑκάστην διετίαν εἰδικὸν κατάλογον περιέχοντα τὰ ὀνόματα τῶν διαιτητῶν τῶν δυναμένων νὰ διορισθῶσιν. Ἐν τῷ καταλόγῳ δύνανται νὰ περιληφθῶσι μέλη τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ ἄλλα πρόσωπα κατάλληλα κρινόμενα ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ μὴ ἔμποροι ἔτι, κατοικοῦντα ἢ ἀσκοῦντα τὸ ἐπάγγελμά των ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὁρίζων, ὅπως ὁ νόμος ὁρίζει, ἰδιαιτητὴν ἢ ἐπιδιαιτητὴν ἐκλέγει κατὰ προτίμησιν πρόσωπα ἀνήκοντα εἰς τὸν κλάδον τοῦ ἐπαγγέλματος ἢ τῆς βιοτεχνίας εἰς ἣν ἀνήκει ἡ διαιτητικῶς κριτέα ὑπόθεσις.

Ἄρθρον 2.

Χρέη γραμματέως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ νόμου 184 Διαιτητικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν διαιτητῶν ἐκτελεῖ εἷς ἐκ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου κατὰ προτίμησιν ὁ ἔχων νομικὴν μόρφωσιν.

Ὁ γραμματεὺς συντάσσει τὰ σχετικὰ ἔγγραφα καὶ πρωτόκολλα, τηρεῖ τὸ Ἀρχεῖον τῶν διαιτησιῶν, πραγματογνωμοσυνῶν καὶ τὰ βιβλία συμβιβασμῶν καὶ ἀποφάσεων, παραλαμβάνει τὰ εἰς αὐτὸν παραδιδόμενα σχετικὰ μὲ τὴν διαιτησίαν ἀποδεικτικὰ καὶ ἄλλα ἔγγραφα, ἀριθμεῖ ταῦτα καὶ παρέχει ἀπόδειξιν παραλαβῆς των, ἐπέχει δ' ἀτομικὴν εὐθύνην διὰ τὴν τυχὸν ἀπώλειαν ἢ φθορὰν τούτων.

Ἄρθρον 3.

Οἱ διαιτηταὶ συνεδριάζουν ἔν τινι τῶν αἰθουσῶν τοῦ Ἐπιμελητηρίου, (ἐκτὸς ἂν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὁρίσῃ ἄλλον πρὸς τοῦτο τόπον).

Κατὰ τὰς συζητήσεις τῆς ὑποθέσεως δὲν δύνανται νὰ παρίστανται εἰ μὴ μόνον οἱ διάδικοι ἢ ἀντιπρόσωποι τούτων ἐξουσιοδοτημένοι πρὸς τοῦτο δι' ἐπιστολῆς, ὁ ἐπιδιαιτητὴς καὶ ὁ γραμματεύς.

Παρισταμένης ἀνάγκης πρὸς ἐξέτασιν δι' αὐτοψίας ἀντικειμένου τινός, ἔχοντος οὐσιώδη σημασίαν, κατὰ τὴν κρίσιν τῶν διαιτητῶν, εἰς τὴν ἐπίδικον ὑπόθεσιν, δύνανται νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸν τόπον ἔνθα εὑρίσκεται τοῦτο, ἐφ' ὅσον ἡ προσκόμισίς του ὑπὸ τῶν διαδίκων εἶναι δύσκολος ἢ πολυδάπανος.

Ἄρθρον 4.

Ἡ αἴτησις ἢ αἱ δηλώσεις ὑποβάλλονται εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ περιέχουν ἐν σαφεῖ συνόψει τὴν ἐπιλυτέαν διαφοράν.

Ἐν τῇ αἰτήσει ἢ δηλώσει δύναται ἕκαστος τῶν ἐνδιαφερομένων νὰ ὁρίσῃ τὸν διαιτητὴν καὶ ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ, ἀμφότεροι δὲ οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐκλέγουσιν ἀπὸ κοινοῦ τρίτον διαιτητὴν διευθύνοντα τὰς ἐργασίας τῶν διαιτητῶν, ὡς καὶ ἐπιδιαιτητὴν διὰ τὴν περίπτωσιν ἰσοψηφίας μεταξὺ τῶν τριῶν διαιτητῶν. Ἐὰν οἱ ἐνδιαφερόμενοι δὲν συμφωνήσουν περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν προσώπων τῶν τριῶν διαιτητῶν καὶ ἐπιδιαιτητῶν διορίζει τοιούτους ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου. Κατοικοῦντος ἢ διαμένοντος ἑνὸς τῶν μελῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ χωρὶς νὰ ἔχῃ διορισθῇ εἰδικὸς διὰ τὴν διαιτησίαν ἀντιπρόσωπός του, δέον ἐν τῷ κατὰ τῷ ἄρθρῳ 43 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 41 ὑποβαλλομένῃ τῷ Προέδρῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου αἰτήσει νὰ ἀναγράφεται ἐκτὸς τῆς πόλεως ἐν ᾗ διαμένει ὁ καθ' οὗ ἡ αἴτησις καὶ ἡ ἀκριβὴς αὐτοῦ διεύθυνσις ὁ δὲ Πρόεδρος λαμβάνων τὴν αἴτησιν, ὀφείλει ἀμέσως ν' ἀνακοινώσῃ ταύτην τῷ καθ' οὗ αὕτη (ἀνεξαρτήτως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 43 καὶ 44 ἐπιβαλλομένης τῷ αἰτοῦντι ὑποχρεώσεις πρὸς ἀναοίνωσιν τῷ καθ' οὗ ἡ αἴτησις) διὰ τῆς ταχυτέρας ὁδοῦ φροντίζων νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῆς ἀσφαλοῦς εἰς τοῦτον ἐπιδόσεως.

Ἄρθρον 5.

Πάντα τὰ σχετικὰ τῆς διαδικασίας ἔγγραφα, τὰ ἀπευθυνόμενα πρὸς τοὺς διαιτητὰς διαδίκους, μάρτυρας καὶ πραγματογνώμονας, δι' ἅτινα δὲν καθορίζει ὁ Νόμος εἰδικῶς τὸν τρόπον τῆς ἀνακοινώσεως, ὑποβάλλονται εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅστις μεριμνᾷ περὶ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν διά τινος τῶν κλητήρων τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Ἡ κοινοποίησις γίνεται εἴτε προσωπικῶς εἰς τὸν πρὸς ὃν ἀπευθύνεται εἴτε πρός τινα τῶν συνοίκων ἢ ὑπάλληλον τοῦ γραφείου του ἢ τὸν ἀντιπρόσωπόν του ἐὰν ἔχει γνωστοποιηθῇ τοιοῦτος.

Ἡ ἐγχείρισις βεβαιοῦται δι' ἐκθέσεως τοῦ ἐπιδόσαντος κλητῆρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἣν προσυπογράφει ὁ παραλαβὼν τὸ ἔγγραφον.

Περὶ τῆς τυχὸν ἀρνήσεως τῆς παραλαβῆς ἢ τῆς ἀρνήσεως πρὸς προσυπογραφὴν τῆς ἐκθέσεως γίνεται μνεία ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ κλητῆρος.

Ἄρθρον 6.

Αἱ περὶ ἐξαιρέσεως αἰτήσεις τινὸς τῶν διαιτητῶν αἱ προτεινόμεναι ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων κρίνονται ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νόμου 184 διαιτητικῆς Ἐπιτροπῆς, καλουμένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐντὸς 48 ὡρῶν καὶ ἀποφαινομένης ἐντὸς 8 ἡμερῶν.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς γνωστοποιεῖται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐντὸς 48 ὡρῶν, ἐφ' ὅσον δὲ τις τούτων κατοικεῖ ἢ διαμένει ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ἐπιμελητηρίου τηλεγραφικῶς.

Ἄρθρον 7.

Ὁ ὁπωσδήποτε ἀναπληρῶν τὸν ὁριστικὸν διαιτητὴν συνεχίζει τὴν ὑπόθεσιν εἰς ὃ σημεῖον εἶχεν αὐτὴ διακοπῇ ἕνεκα τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ πρώτου διαιτητοῦ, καθίσταται δὲ ἐνήμερος αὐτῆς ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε προσαχθέντων στοιχείων. Μόνον δὲ ἐν ἀπολύτῳ ἀδυναμίᾳ αὐτοῦ, κατὰ τὴν κρίσιν του, νὰ πληροφορηθῇ λεπτομερῶς περὶ τῆς ὑποθέσεως ἐπιτρέπεται ἡ ἐπανάληψις τῆς διαδικασίας ἢ μέρους αὐτῆς ἐνώπιον αὐτοῦ.

Ἄρθρον 8.

Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τῶν ὁριστικῶς ἐκλεγέντων καὶ ἀποδεχθέντων διαιτητῶν, ὁρίζει ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἡμέραν καὶ ὥραν πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, ἣν πρὸ τριῶν τοὐλάχιστον ἡμερῶν γνωστοποιεῖ εἰς τοὺς διαιτητάς, ἐπιδιαιτητήν, ἐφ' ὅσον ἔχει διορισθῇ τοιοῦτος καὶ διαδίκους.

Οἱ διάδικοι παρίστανται αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου ἐξουσιοδοτημένου πρὸς τοῦτο ἐγγράφως. Ὁ ἀντιπρόσωπος δέον νὰ ᾖ συνεταῖρος ἢ ὑπάλληλος τοῦ διαδίκου ἢ ἄλλος τις ἐκ τῶν ἐκλογέων ὅμως τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου, παρ' ᾧ διεξάγεται ἡ διαιτησία.

Ἡ μὴ ἐμφάνισις τῶν διαδίκων κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν δικάσιμον ἄνευ ἐπαρκοῦς δικαιολογήσεως ἔχει ὡς ἐπακόλουθον τὴν ματαίωσιν τῆς διαιτησίας. Τὴν διεύθυνσιν τῆς συζητήσεως ἔχει ὁ τρ τος διαιτητὴς ὅστις δίδει καὶ ἀφαιρεῖ τὸν λόγον εἰς τοὺς μάρτυρας, πραγματογνώμονας, διαδίκους, ὑποχρεουμένους νὰ διατηρῶσι κατὰ τὴν συζήτησιν εὐκοσμίαν καὶ ἡσυχίαν.

Ὁ τυχὸν παρεκτρεπόμενος ἐκ τῶν διαδίκων κατὰ τὴν συζήτησιν ἐνώπιον τῶν διαιτητῶν, ἀπομακρύνεται τῆς αἰθούσης ἐντολῇ τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν, ἐξακολουθοῦσαν καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, θεωρουμένην δὲ ὡς διεξαχθεῖσαν κατ' ἀντιμωλίαν ἀμφοτέρων.

Πρὸ πάσης συζητήσεως δέον οἱ διαιτηταὶ νὰ ἀποπειρῶνται συμβιβασμόν· ἐὰν τοῦτο ἐπιτευχθῇ συντάσσεται ἔκθεσις εἰς διπλοῦν, ἧτις ὑπογράφεται παρά τε τῶν διαιτητῶν, διαδίκων καὶ κηρύσσεται ἐκτελεστή.

Ἄρθρον 9.

Μὴ ἐπιτευχθέντος συμβιβασμοῦ οἱ διαιτηταὶ προβαίνουσιν εἰς τὴν ἔρευναν τῆς ὑποθέσεως, οἱ δὲ διάδικοι ἀναπτύσσουσι προφορικῶς τοὺς ἰσχυρισμούς των, ὑποβάλλοντες καὶ τὰ τυχὸν μὴ ὑποβεβλημένα πρότερον ὑπομνήματά των.

Ἄρθρον 10.

Ἀπολειπομένου τινὸς τῶν διαδίκων ἄνευ ἐπαρκοῦς δικαιολογίας, κρινομένης ὑπὸ τῶν διαιτητῶν, ἡ ὑπόθεσις συζητεῖται καὶ ἐρήμην τούτου, χωρὶς ἐννοεῖται ἡ ἀπουσία τοῦ ἀπολειπομένου νὰ θεωρῆται ἡ ὁμολογία τῆς αἰτήσεως τοῦ παρισταμένου, ἐπιβαλλομένης ἐν ἀνάγκῃ οἱασδήποτε ἀποδείξεως ἐκ μέρους τῶν διαιτητῶν, τεινούσης ἐπὶ τὴν διευκρίνισιν τῆς ὑποθέσεως.

Ἄρθρον 11.

Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως τῶν διαιτητῶν.

Τὸ πρακτικὸν ὑπογράφεται παρὰ τῶν διαιτητῶν.

Ἄρθρον 12.

Τὰ θέματα καὶ μέσα τῆς ἀποδείξεως ὁρίζουν οἱ διαιτηταὶ κατ' ἰδίαν κρίσιν, μὴ δεσμευόμενοι ὑπὸ τύπων, δυνάμενοι νὰ ἐξετάσωσι καὶ μάρτυρας οὓς ἐγκρίνουσι, καίτοι μὴ προταθέντας ὑπὸ τῶν διαδίκων. Οἱ μάρτυρες προσάγονται ὑπὸ τῶν διαδίκων ἢ προσκαλοῦνται ὑπὸ τῶν διαιτητῶν πρὸς ἐξέτασιν καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὁριζομένην ὑπ' αὐτῶν καὶ ἀνακοινουμένην εἰς πάντας τοὺς διαδίκους.

Οἱ διαιτηταὶ δύνανται μὴ συμφωνούντων τῶν διαδίκων εἴτε ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα εἴτε τὸν ἀριθμὸν τῶν πραγματογνωμόνων νὰ ὁρίσωσιν οἴκοθεν τοιούτους, ὁρίζουσι δὲ κατ' οἰκείαν κρίσιν καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν δυνάμενοι νὰ διορίσωσι καὶ ἕνα μόνον.

"Αρθρον 13.

Οἱ διαιτηταὶ δύνανται οἴκοθεν, εἴτε καὶ συνεπείᾳ αἰτήσεως τῶν διαδίκων, νὰ διατάξωσιν ἐὰν ἐγκρίνωσι τὴν προηγουμένην ὅρκισιν τῶν πραγματογνωμόνων ἢ μαρτύρων.

"Αρθρον 14.

Περὶ ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων, πραγματογνωμόνων, τῆς διεξαχθείσης αὐτοψίας, συντάσσεται ἰδιαιτέρα ἑκάστοτε ἔκθεσις.

Ἡ ἔκθεσις αὕτη ὑπογράφεται παρὰ τῶν λαβόντων μέρος εἰς ταύτην προσώπων, γενομένης μνείας τοῦ λόγου δι' ὃν τις ἐκ τῶν μετασχόντων τῆς πράξεως ἠρνήθη νὰ ὑπογράψῃ.

"Αρθρον 15.

Τὸν ἐπαγόμενον ἢ ἀντεπαγόμενον ὅρκον δύνανται νὰ ἐπιβάλωσιν ἢ μή, οἱ διαιτηταὶ κατὰ τὴν κρίσιν των, δυνάμενοι νὰ ἐπιβάλωσιν οἴκοθεν εἰς ἕνα τῶν διαδίκων ἢ ἀναπληρωματικὸν ἢ ἀπαλλακτικὸν ὅρκον. Οἱ διάδικοι ὀφείλουσι νὰ δώσωσι τὸν ὅρκον ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῶν διαιτητῶν ταχθείσης προθεσμίας.

Οἱ διαιτηταὶ ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης ἢ ὁ πρόξενος ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ δοθῇ ὁ ὅρκος, δύνανται πρὸ τῆς ἐκπνοῆς τῆς προθεσμίας νὰ παρατείνωσι ταύτην πρὸς δόσιν αὐτοῦ, ἐὰν συντρέχει περίπτωσις κατὰ τὴν κρίσιν των. Οἱ διαιτηταὶ δύνανται καὶ μετὰ τὴν ἐκπνοὴν τῆς πρὸς δόσιν τοῦ ὅρκου προθεσμίας, νὰ τάξωσι καὶ νέαν τοιαύτην, ἐν ᾗ περιπτώσει πείθονται κατὰ τὴν κρίσιν των, ὅτι συντρέχει περίπτωσις ἀνυπερβλήτου κωλύματος πρὸς ἐμπρόθεσμον δόσιν τοῦ ὅρκου.

Ἡ μὴ δόσις τοῦ ἐπιβληθέντος ὅρκου δὲν ἀποτελεῖ πάντοτε ὁμολογίαν ὑποχρεωτικὴν διὰ τοὺς διαιτητάς.

"Αρθρον 16.

Ὁ ὅρκος δίδεται αὐτοπροσώπως ὑπὸ τῶν διαδίκων, προκειμένου δὲ περὶ ἑταιρειῶν ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων, ὑπὸ τοῦ νομίμως ἐκπροσωποῦντος αὐτὰ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου, οὐχὶ δημοσίᾳ συνεδριάζοντος ἢ προξένου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς τοῦ ὁρκιστέου διαδίκου, μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος. Οἱ διαιτηταὶ ὑποβάλλουσιν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ 'Επιμελητηρίου ἔγγραφον περιέχον, τὸ ὄνομα κλπ. τοῦ ὀμώσαντος, τὴν ταχθεῖσαν πρὸς δόσιν τοῦ ὅρκου ἡμέραν καὶ ὥραν ὡς καὶ τὸ θέμα τοῦ ὅρκου συγκεκριμένως διατετυπωμένον.

'Αντίγραφον τοῦ ἐγγράφου τούτου τῶν διαιτητῶν ἀποστέλλει ἀμελητὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ 'Επιμελητηρίου πρός τε τοὺς διαδίκους, τοὺς πραγματογνώμονας καὶ τοὺς τυχὸν ἄνευ προτάσεως τῶν διαδίκων προσκληθέντας πρὸς ἐξέτασιν μάρτυρας καὶ πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην ἢ Πρόξενον ἐνώπιον τῶν ὁποίων θὰ δοθῇ ὁ ὅρκος. Κατὰ τὴν δόσιν τοῦ ὅρκου, δύνανται νὰ παρίστανται, μὴ ἀπαιτουμένης πρὸς τοῦτο προσκλήσεως καὶ ὁ ἀντίδικος τοῦ ὀμόσαντος.

'Αντιρρήσεις κατὰ τῆς ὁρκωμοσίας ἐπιτρέπονται μόνον ἐνώπιον τῶν διαιτητῶν οὐχὶ δὲ καὶ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ Προξένου.

Περὶ τῆς ὁρκοδοσίας τῶν μαρτύρων, πραγματογνωμόνων ἢ διαδίκων, συντάσσεται πρᾶξις τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ Προξένου, ἀποστέλλεται δὲ αὕτη εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ 'Επιμελητηρίου ἐντὸς 48 ὡρῶν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς ὁρκοδοσίας, ὅστις διαβιβάζει ταύτην ἀμελητὶ πρὸς τοὺς διαιτητάς,

"Αρθρον 17.

'Απολειπομένων τῆς ὁρκοδοσίας μαρτύρων ἢ πραγματογνωμόνων, κρίνουσιν οἱ διαιτηταὶ ἂν πρέπει νὰ διορισθῶσιν ἄλλοι πραγματογνώμονες, ἢ ἂν πρέπει νὰ δεχθῶσι πρὸς ἐξέτασιν ἀνομωτεὶ τοὺς μάρτυρας τοὺς κωλυθέντας ὁπωσδήποτε νὰ ὁμόσωσιν ἢ ἂν πρέπει νὰ ζητήσωσι καὶ πάλιν τὴν ὅρκισίν των.

"Αρθρον 18.

Προκειμένου περὶ ὁρκίσεως ἀτόμων κατοικούντων εἰς τόπους ἔνθα λειτουργοῦσιν 'Ελληνικὰ Προξενικὰ διακαστήρια ἡ ὅρκισις γίνεται παρὰ τούτων καὶ οὐχὶ τῶν προξένων, ἀπευθυνομένου τοῦ σχετικοῦ ἐγγράφου πρὸς αὐτά. Προκειμένου περὶ ὁρκίσεως ἀλλοδαπῶν κατοικούντων ἢ διαμενόντων εἰς μέρος ἔνθα δὲν ὑπάρχει 'Ελληνικὴ Προξενικὴ ἀρχή, ὁ Πρόεδρος τοῦ 'Επιμελητηρίου διαβιβάζει εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Ηρωτοδικῶν 'Αθηνῶν τὴν πρὸς ὅρκισιν πρόσκλησιν τῶν διαιτητῶν μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως διαβιβάσῃ ταύτην διὰ τοῦ 'Υπουργείου τῶν 'Εξωτερικῶν εἰς τὸ ὑποδειχθησόμενον αὐτῷ ὑπὸ τοῦ 'Επιμελητηρίου ὡς ἁρμόδιον δικαστήριον τῆς διαμονῆς τοῦ ὁρκιστέου διαδίκου μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος μὲ τὴν παράκλησιν, ὅπως δεχθῇ τούτους πρὸς ὅρκισιν.

"Αρθρον 19.

Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται ἐνώπιον τῶν διαιτητῶν, ἐκτὸς ἐὰν κατοικῶσιν ἢ διαμένωσιν ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ 'Επιμελητηρίου, ὅτε οἱ διαιτηταὶ δύνανται ν' ἀναθέσωσι τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην καὶ Πρόεδρον ἢ Προξενικὸν Δικαστήριον ἀναλόγως τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των.

Τὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται προκειμένου, περὶ καταθέσεως τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ 'Επιμελητηρίου διεξαχθείσης πραγματογνωμοσύνης.

"Αρθρον 20.

Περαιωθείσης τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω διαδικασίας καὶ προσαχθέντων πάντων τῶν κατὰ τὴν κρίσιν τῶν διαιτητῶν ἀναγκαίων στοιχείων, ὅπως κρίνωσιν ὁριστικῶς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως, συνέρχονται οὗτοι πρὸς διάσκεψιν, μὴ παριστα-μένων τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ καὶ τοῦ γραμματέως. Ὁ νεώτερος ἐκ τῶν διαιτητῶν κρατεῖ σημείωμα τοῦ αἰτιολογικοῦ καὶ διατακτικοῦ τῆς ἀποφάσεως ὅπερ παραδίδεται εἰς τὸν γραμματέα πρὸς σύνταξίν τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως.

Προκυπτούσης διαφωνίας μεταξὺ τῶν διαιτητῶν κατὰ τὸ στάδιον τῆ. διαδικασίας καλεῖται ὁ ἐπιδιαιτητὴς διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ 'Επιμελητηρίου. 'Εν περιπτώσει διαφωνίας τῶν διαιτητῶν ὡς πρὸς τὴν ἐκδοτέαν ὁριστικὴν ἀπόφασιν, προσκαλεῖται ὁ γραμματεὺς καὶ συντάσσει ἔκθεσιν περὶ τῆς διαφωνίας, ἄνευ μνείας τῆς γνώμης ἑκάστου τούτων. Ἡ ἔκθεσις ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν διαιτητῶν, ὑποβάλλεται ἀμελητὶ εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ 'Επιμελητηρίου, ὅστις ἐντὸς 48 ὡρῶν καλεῖ τοὺς διαιτητὰς καὶ ἐπιδιαιτητὴν εἰς νέαν διάσκεψιν, καθ' ἣν ἀποφαίνεται ὁ ἐπιδιαιτητής, συνταχθέντος ὑπὸ τούτου τοῦ σημειώματος τῆς αἰτιολογήσεως καὶ διατακτικοῦ τῆς ὑπὸ τοῦ γραμματέως συντακτέας ἀποφάσεως.

"Αρθρον 21.

Ἡ ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν συντάσσεται κατὰ τὸν τύπον τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, περιέχει δὲ ἀπαραιτήτως: 1) τὰ ὀνόματα τῶν διαιτητῶν καὶ ἐπιδιαιτητοῦ, τῶν λαβόντων μέρος εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως καὶ ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως (γινομένης μνείας ἂν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως ἐγένετο ἀναπλήρωσις τοῦ ὁριστικοῦ διαιτητοῦ) 2) τὰ ὀνόματα τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων μὲ τὴν παρατήρησιν ἂν οὗτοι ἐνεφανίσθησαν ἢ ὄχι. 3) ἔκθεσιν περιληπτικὴν τῆς ὑπὸ δίκην ὑποθέσεως. 4) τὸ αἰτιολογικὸν ἐφ' ὅσον δὲν συνεφωνήθη ὑπὸ τῶν μερῶν ἡ ἔκδοσις ἀναιτιολογήτου ἀποφάσεως. 5) Τὸ διατακτικὸν περιέχον τὴν ἀπόφασιν τῶν διαιτητῶν δι' ἧς γίνεται δεκτὴ ἢ ἀπορρίπτεται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἡ αἴτησις ἢ ἀνταγωγὴ (ὁσάκις ἐπετράπη ἡ συνεκδίκασις).

Ἄρθρον 22.

Ἡ ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν θεωρεῖται ὡς ἐκδεδομένη ἅμα ὑπογραφῇ παρὰ τούτων τὸ περὶ ταύτης ἔγγραφον εἰς διπλοῦν κατὰ τὸ ἄρθρον 51 τοῦ Ν. 184 μὴ ἀπαιτουμένης τῆς ἐνώπιον τῶν διαδίκων ἀναγνώσεως αὐτῆς.

Ἡ ἀπόφασις καὶ τὰ σχετικὰ πρὸς αὐτὴν ἔγγραφα φυλάσσονται ἐν τῷ ἀρχείῳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐπὶ δεκαετίαν ἐκτὸς ἐκείνων ἅτινα ἐθεωρήθησαν ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὡς ἀπαραίτητα εἰς τοὺς προσαγαγόντας ταῦτα διαδίκους.

Παρὰ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐκδίδονται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων, ἐπίσημα ἀντίγραφα τῶν κατὰ τὴν δίκην συνταχθεισῶν ἐκθέσεων καὶ πράκτικῶν καὶ κατατεθέντων ὑπομνημάτων.

Ἄρθρον 23.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν διαιτητῶν ἐπιτρέπεται μόνον ἔφεσις ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἐπεδόθη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ. Τελεσίδικος καθίσταται ἡ ἀπόφασις 1) ἐὰν οἱ διάδικοι παρητήθησαν τῶν ἐνδίκων μέσων τῆς ἐφέσεως 2) ἂν παρῆλθεν ἄπρακτος ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία.

Ἄρθρον 24.

Ὁ ὑποβαλὼν τὴν αἴτησιν περὶ διαιτησίας κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 40 παράγραφος 2, 3 καὶ 4 τοῦ Νόμου 184 ἢ ἀμφότεροι οἱ αἰτοῦντες εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 40 προκαταβάλλουσι εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἔναντι ἀποδείξεως τούτου ὡς δικαίωμα διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς διαιτησίας, 6ο)ο ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς αἰτήσεως, ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία τούτου δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 25,000 δραχμῶν. Δι' ἀντικείμενον αἰτήσεως οὗτινος ἡ ἀξία ὑπερβαίνει τὰς 25,000 δραχμὰς εἰσπράττεται διὰ τὸ ἐπὶ πλέον τοῦ ποσοῦ τούτου 2 ο)ο.

Κατώτατον ποσὸν δικαιωμάτων ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀντικειμένου τῆς αἰτήσεως ὁρίζονται δραχμαὶ 500, ἀνώτατον δὲ τοιοῦτον δραχμαὶ 20,000. Ἐκ τούτων τὸ ἓν τέταρτον περιέρχεται εἰς τὸ Ἐπιμελητήριον ὡς καθαρὸν δικαίωμα αὐτοῦ, τὰ δὲ 3)4 διανέμονται μεταξὺ τῶν διαιτητῶν καὶ γραμματέως ὡς ἀμοιβή των.

Ἔξοδα γενόμενα ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητηρίου (λ.χ. τηλεγραφικὴ ἀμοιβὴ πραγματογνωμόνων κλπ.) καταβάλλονται ἰδιαιτέρως παρὰ τοῦ καταδικασθέντος εἰς ταῦτα διαδίκου. Ἐπὶ ὑποθέσεων ἡ ἀξία τῶν ἀντικειμένων τῶν ὁποίων εἶναι δύσκολον νὰ προσδιορισθῇ κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως προκαταβάλλονται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐπιμελητηρίου δραχμαὶ 500. Οἱ διαιτηταὶ εὐθὺς ὡς ἐπιληφθῶσι τῆς ἐξετάσεως τῆς ὑποθέσεως προσδιορίζουσι τὴν ἀξίαν τοῦ ἀντικειμένου τῆς αἰτήσεως, ἐφ' οὗ καταβάλλονται συμπληρωματικῶς τὰ δικαιώματα ὡς ἄνω.

Ματαιουμένης τῆς διαιτησίας πρὸ πάσης Συνελεύσεως τῶν διαιτητῶν, ἐπιστρέφονται εἰς τοὺς προκαταβάλλοντας τὰ 2)4 τῶν παρ' αὐτῶν καταβληθέντων τὰ ἀναλογοῦντα διὰ τὴν ἀμοιβὴν τῶν διαιτητῶν.

Διὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν διαιτητῶν ὁρίζεται τὶς τῶν διαδίκων θὰ ἐπιβαρυνθῇ μὲ τὰ ἔξοδα τῆς διαιτησίας, ὡς τοιούτων θεωρουμένων τῶν προκαταβληθέντων καὶ παντὸς ἄλλου ἐξόδου (ταχυδρομικά, τηλεγραφικά, ἀμοιβὴ πραγματογνωμόνων κλπ.) Ἡ ἀμοιβὴ τῶν διαιτητῶν καὶ γραμματέως καταβάλλονται ἅμα τῇ ἐκδόσει τῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ Ταμείου τοῦ Ἐπιμελητηρίου δυνάμει ἀποδείξεων.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Δεκεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Γ. Μερκούρης

(3)

Περὶ τοῦ τρόπου ἐκδικάσεως καὶ πληρωμῆς βοηθημάτων Ταμείου Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 13 τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουνίου ἐ. ἔ. Ν. Διατάγματος «περὶ συστάσεως Ταμείου Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, μετὰ σύμφωνον ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἀνωτέρω Ταμείου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Διὰ τὴν χορήγησιν τῶν ὑπὸ τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 30 Ἰουνίου προβλεπομένων βοηθημάτων ἢ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν κρατήσεων δέον νὰ ὑποβάλληται ὑπὸ τοῦ δικαιούχου εἰς τὸ Ταμεῖον Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων αἴτησις αὐτοῦ συνοδευομένη ὑπὸ δύο φωτογραφιῶν καὶ τῶν διὰ τοῦ κατωτέρω ἄρθρου ὁριζομένων κατὰ περιπτώσεις πιστοποιητικῶν.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ταμείου ὀφείλει ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως, ἐὰν μὲν τὰ ὑποβληθέντα πιστοποιητικὰ δὲν εἶνε πλήρη νὰ ζητήσῃ τὴν συμπλήρωσίν των, ἐὰν δὲ εἶνε πλήρη νὰ εἰσαγάγῃ τὴν αἴτησιν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, οὗτινος τὴν ἀπόφασιν ὑποχρεοῦται νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὀφείλει ἐντὸς μηνὸς νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως.

Τὰ βοηθήματα ἢ αἱ ἐπιστρεφόμεναι κρατήσεις καταβάλλονται εἰς τοὺς δικαιούχους εἰς τὸ τέλος ἑκάστης τριμηνίας ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἢ τῶν ὑποκαταστημάτων αὐτῆς ἐπὶ ἐξοφλητηρίῳ ἀποδείξει.

Ἄρθρον 2.

Τὰ πιστοποιητικὰ ἅτινα δέον νὰ ὑποβάλλωνται ὑπὸ τῶν δικαιούχων σὺν τῇ αἰτήσει δέον νὰ εἶνε τὰ ἑξῆς:

Α΄) Διὰ τὴν λῆψιν ὁλοκλήρου τοῦ βοηθήματος.

α΄) Ἐν περιπτώσει ἐξόδου τοῦ ὑπαλλήλου δι' ἀπολύσεως ἢ παραιτήσεως:

1) Πιστοποιητικὸν ἐμφαῖνον: α΄) ὅτι ὁ ἐξελθὼν ἦτο τακτικὸς δημόσιος πολιτικὸς ὑπάλληλος, β΄) ὅτι ἐλάμβανε τὸν μισθόν του ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου καὶ εἰς βάρος αὐτοῦ καὶ γ΄) τὸν λόγον δι' ὃν ἀπελύθη, ἐφ' ὅσον ἐξῆλθε δι' ἀπολύσεως.

2) Ἀντίγραφον πράξεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου δι' ἧς ἀνεγνωρίσθη αὐτῷ δικαίωμα συντάξεως.

3) Πιστοποιητικὸν ἐμφαῖνον: α΄) τὸν χρόνον τῆς συνταξίμου καὶ τῆς πραγματικῆς ὑπηρεσίας του καὶ β΄) τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας του ἐν τῷ τελευταίῳ βαθμῷ (ἐκτὸς ἂν τὰ στοιχεῖα ταῦτα ἐμφαίνωνται ἐν τῇ πράξει τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου).

β΄) Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ ὑπαλλήλου:

1) Πιστοποιητικὸν ὅτι ὁ ἀποθανὼν ἦτο τακτικὸς δημόσιος πολιτικὸς ὑπάλληλος καὶ ὅτι ἐλάμβανε τὸν μισθόν του παρὰ τοῦ Δημοσίου Ταμείου καὶ εἰς βάρος αὐτοῦ.

2) Ἀντίγραφον τῆς πράξεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, δι' ἧς ἀνεγνωρίσθη εἰς τοὺς κληρονόμους τοῦ ἀποβιώσαντος δικαίωμα συντάξεως.

3) Πιστοποιητικὸν ἐμφαῖνον: α΄) τὸν χρόνον τῆς συνταξίμου καὶ πραγματικῆς ὑπηρεσίας του καὶ β΄) τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἀποβιώσαντος ἐν τῷ τελευταίῳ βαθμῷ (ἐκτὸς ἂν ταῦτα ἐμφαίνονται ἐν τῇ πράξει τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου).

Β΄) Διὰ τὴν λῆψιν τοῦ ἡμίσεος βοηθήματος.

α΄) Ἐν περιπτώσει ἐξόδου τοῦ ὑπαλλήλου δι' ἀπολύσεως:

1) Πιστοποιητικὸν ἐμφαῖνον· α΄) ὅτι ὁ ἀπολυθεὶς ἦτο τακτικὸς δημόσιος πολιτικὸς ὑπάλληλος, β΄) ὅτι ἐλάμβανε κατὰ μῆνα μισθὸν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου καὶ εἰς βάρος αὐτοῦ καὶ γ΄) τὸν λόγον δι' ὃν ἀπελύθη.

2) Πιστοποιητικὸν ἐμφαῖνον: α΄) τὸν χρόνον τῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας του ἐν συνόλῳ, ὡς καὶ τὸν χρόνον τῆς πραγματικῆς του ὑπηρεσίας πρὸ καὶ μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 30 Ἰουνίου 1926 καὶ β΄) τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας του εἰς τὸν τελευταῖον βαθμόν.

β΄) Ἐν περιπτώσει ἐξόδου τοῦ ὑπαλλήλου διὰ παραιτήσεως:

1) Πιστοποιητικὸν ἐμφαῖνον ὅτι ὁ παραιτηθεὶς ἦτο τακτικὸς δημόσιος πολιτικὸς ὑπάλληλος καὶ ὅτι ἐμισθοδοτεῖτο ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου καὶ εἰς βάρος αὐτοῦ.

2) Πιστοποιητικὸν ἐμφαῖνον: α΄) τὸν χρόνον τῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας του ἐν συνόλῳ ὡς καὶ τὸν χρόνον τῆς πραγματικῆς του ὑπηρεσίας πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς καὶ μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 30 Ἰουνίου 1926 καὶ β΄) τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας του εἰς τὸν τελευταῖον βαθμόν.

Γ΄) Διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν κρατήσεων.

α΄) Ἐν περιπτώσει ἐξόδου τοῦ ὑπαλλήλου δι' ἀπολύσεως ἢ παραιτήσεως:

1) Πιστοποιητικὸν ἐμφαῖνον: α΄) ὅτι ὁ ἐξελθὼν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἦτο τακτικὸς δημόσιος πολιτικὸς ὑπάλληλος καὶ ὅτι ἐμισθοδοτεῖτο ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου καὶ εἰς βάρος αὐτοῦ, β΄) τὸν χρόνον τῆς πραγματικῆς ὑπηρεσίας του μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 30 Ἰουνίου 1926 καὶ γ΄) τοὺς βαθμοὺς ὑφ' οὓς ὑπηρέτησε καὶ τὸν μισθόν, ὃν ἐλάμβανε κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο.

β΄) Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ ὑπαλλήλου:

1) Πιστοποιητικὸν ἐμφαῖνον: α΄) ὅτι ὁ ἀποβιώσας ἦτο τακτικὸς δημόσιος πολιτικὸς ὑπάλληλος, καὶ ὅτι ἐμισθοδοτεῖτο ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου καὶ εἰς βάρος αὐτοῦ, β΄) τὸν χρόνον τῆς πραγματικῆς ὑπηρεσίας του μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 30 Ἰουνίου 1926 καὶ γ΄) τοὺς βαθμοὺς ὑφ' οὓς ὑπηρέτησε καὶ τὸν μισθὸν ὃν ἐλάμβανε κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο.

2) Πιστοποιητικὸν δι' οὗ νομιμοποιοῦνται οἱ κληρονόμοι τοῦ ἀποβιώσαντος, ἤτοι πιστοποιητικὸν τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος περὶ τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἐλλείψεως ἑτέρων ἐγγυτέρων ἐξ ἀδιαθέτου συγγενῶν τοῦ ἀποβιώσαντος.

Ἄρθρον 3.

Ἐν περιπτώσει σοβαρῶν ἀμφιβολιῶν δύναται ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ταμείου Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων νὰ ζητήσῃ πρὸς διαπίστωσιν τοῦ δικαιώματος τοῦ δικαιούχου καὶ ἄλλα στοιχεῖα (πιστοποιητικά, βεβαιώσεις κλπ.), δύναται ἐπίσης ν' ἀρκεσθῇ καὶ εἰς ὀλιγώτερα πιστοποιητικά, ἐφ' ὅσον ἐν αὐτοῖς ἐμφαίνονται πάντα τὰ αἰτούμενα ὡς ἀνω στοιχεῖα.

Ἐν περιπτώσει ὀφειλῆς τῶν δικαιούχων πρὸς τὸ Ταμεῖον κρατεῖται τὸ ὀφειλόμενον, ἐπιστρεφομένου τοῦ ὑπολοίπου.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰανουαρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς

Γ. Μερκούρης

(4)

Περὶ παραχωρήσεως μεταλλείου λιγνίτου ἐν θέσει Παντάρες τῆς Πυλίας τοῦ νομοῦ Μεσσηνίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει: 1) τὰ ἄρθρα 4 καὶ 15—21 τοῦ νόμου ΓΦΚΔ΄ «περὶ μεταλλείων», 2) τὴν ἀπὸ 22 Φεβρουαρίου 1926 αἴτησιν τῆς Ἀνωνύμου Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Χημικῶν προϊόντων καὶ λιπασμάτων, ὑποβληθεῖσαν βάσει τῆς ἀρχικῆς τοιαύτης ἀπὸ 7 Ἰουλίου 1916 τοῦ Σπ. Κ. Μελισσινοῦ, 3) τὴν ὑπ' ἀριθ. 13250 τῆς 30 Ἰουνίου 1926 προκήρυξιν τοῦ Νομάρχου Μεσσηνίας, προσηκόντως δημοσιευθεῖσαν καὶ τοιχοκολληθεῖσαν καὶ τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 31232 (1925) ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐγκριθέντα συμβόλαια ὑπ' ἀριθ. 13261 (1917), 15684 (1919) τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Θ. Τσάκωνα, 16279 (1919), 14108 (1913) τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Ἀλ. Ζαχαροπούλου καὶ 47664 (1920) τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Ν. Γενοβέλη, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Παραχωροῦμεν εἰς τὴν Ἀνώνυμον Ἑλληνικὴν Ἑταιρείαν Χημικῶν προϊόντων καὶ λιπασμάτων ἐδρεύουσαν ἐν Ἀθήναις δικαίωμα διηνεκοῦς κυριότητος καὶ ἐκμεταλλεύσεως λιγνίτου καὶ παντὸς ἄλλου μεταλλεύματος, πλὴν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ρητῶς ἐξαιρημένων τῆς παραχωρήσεως τοιούτων, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀπὸ 7 Ἰουλίου 1916 αἰτήσεως τοῦ Σπ. Κ. Μελισσινοῦ ἐπιδοθείσης πρὸς τὸν Νομάρχην Μεσσηνίας, μεταβιβασθείσης εἰς τὴν ὡς ἄνω Ἀνώνυμον Ἑταιρείαν Χημικῶν προϊόντων καὶ λιπασμάτων, ἐπ' ὀνόματι τῆς ὁποίας ἐξεδόθη ἄδεια μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 16)1924) ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Μεσσηνίας, δημοσιευθείσης διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7 τῆς 22 Ἰανουαρίου 1925 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Τεύχ. Β΄), ἐπὶ χώρου κειμένου ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς κοινότητος Φαλάνθης (χωρίον Πανιάρες) τοῦ νομοῦ Μεσσηνίας, ἐκτάσεως 2445 στρεμμάτων καὶ 439 τετρ. μέτρων ὑπὸ τὰ ἑξῆς ὅρια: 1) Κυπαρίσσι Κατσαργύρη, 2) Κοκκάλα, 3) τεχνικὸν σημεῖον τομῆς τῶν εὐθειῶν ἀπὸ κορυφῆς Βαθειὰ Τραγάνα εἰς Κοκκάλα καὶ ἀπὸ οἰκίας Μελισσινοῦ εἰς μύλον Θεοδωρακοπούλου, 4) Μύλος Θεοδωρακοπούλου, 5) Μπαγατιώτικος ποταμός, 6) Μύλος δύο λιθάρια, 7) Διπόταμος καὶ 8) ἀρχικὸν σημεῖον Κυπαρίσσι Κατσαργύρη, ὡς ταῦτα καθορίζονται ἐπὶ τοῦ εἰς τετραπλοῦν ὑποβληθέντος σχεδιαγράμματος, τεθεωρημένου ὑπὸ τοῦ Νομάρχου Μεσσηνίας καὶ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Μεταλλείων Α΄ περιφερείας.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Δεκεμβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς

Γ. Μερκούρης